Περί «εγκεφαλικού θανάτου», «δωρεάς» οργάνων και Ορθοδοξίας (Ιωάννης Κων. Νεονάκης MD, MSc, PhD)

Date : 17 Οκτωβρίου, 2013

Ἐλάχιστοι Ἕλληνες ἀντιλήφθηκαν ὅτι ἀπό πρώτη Ἰουλίου 2013 ἐτέθη σέ ἐφαρμογή ὁ νόμος 3984/27.6.2011, ὁ ὁποῖος ὑπαγορεύει ὅτι ὅλοι μας ἀνεξαιρέτως καθιστάμεθα αὐτομάτως «δωρητές» ὀργάνων ἐπί τῇ βάσει μίας εἰκαζόμενης συναινέσεώς μας. Μέ ἄλλα λόγια ἀγαπητέ ἀναγνώστη αὐτήν τή στιγμή εἶσαι χαρακτηρισμένος ὡς «δωρητής» ὀργάνων καί ἐάν, ὥ μή γένοιτο, βρεθεῖς σέ κατάσταση κώματος καί ἡ κατάστασή σου αὐτή χαρακτηριστεῖ ἀπό τούς γιατρούς ὡς «ἐγκεφαλικός θάνατος», ἔχουν τό δικαίωμα (γιά νά μήν πῶ «ὠθοῦνται» ἀπό τό νόμο) νά σέ ὁδηγήσουν πάραυτα «ἐπί τῆς χειρουργικῆς τραπέζης» (sic) νά ἀφαιρέσουν τά ὄργανά σου καί ἀφοῦ τά παραλάβουν νά σταματήσουν τή θεραπευτική ὑποστήριξη τῆς ζωή σου ὁδηγώντας σέ πλέον καί στόν κλινικό σου (τόν ὁριστικό σου δηλαδή) θάνατο. Καί ἐάν θά ὑπάρχει γύρω σου μία οἰκογένεια πού τυχῶν θά ἔχει ἀντιρρήσεις καί θά μπορεῖ νά δημιουργήσει ζήτημα, τότε ἔχεις κάποιες ἐλπίδες νά σωθεῖς ἀπό τή «χειρουργική τράπεζα» (νόμος Ν. 4075/2012). Ὅμως τί ἐλπίδα μπορεῖ νά ἔχει ἕνας μοναχικός ἄνθρωπος τῆς πόλης, ἕνας μετανάστης ἤ ὁ ὁποιοσδήποτε ἀσθενής γιά τόν ὁποῖο δέν θά ἔχει ἐνδιαφερθεῖ κάποιος οἰκεῖος; Εἰδικά ἐάν αὐτός ὁ ἀσθενής εἶναι νέος καί τά ὄργανά του σέ σχετικά καλή κατάσταση; Ἐλπίδα σωτηρίας γι’ αὐτόν ἀπολύτως καμία.

Διαβάστε ολόκληρο το πολυτονικό κείμενο πατώντας εδώ